

SCHIAU, PRESCURE, TEODORESCU, CRIȘAN

SOCIETATE CIVILĂ DE AVOCAȚI | ATTORNEYS & COUNSELORS AT LAW

ASOCIAȚI / PARTNERS

Av. dr. IOAN SCHIAU

Av. dr. TITUS PRESCURE

COLABORATORI / ASSOCIATES

Av. SORANA PUȘCARIU

Av. RAMONA DIUTIA

CĂTRE

TRIBUNALUL SPECIALIZAT CLUJ

REF: DOSAR NR. 1021/1285/2016

TERMEN DE PRONUNȚARE LA 26 Iunie 2018

Subsemnatul **Olaneanu Nicolae Cristinel**, domiciliat în București, Calea Moșilor nr. 290, bl. 36, sc. 1, etaj 4, ap. 10, sector 2, reprezentat convențional prin **Societatea Civilă de Avocați SCHIAU, PRESCURE, TEODORESCU, CRISAN**, în calitate de reclamant în prezenta cauză, formulez și depun prezenta

R E P L I C Ă

LA CONCLUZIILE SCRISE FORMULATE DE PARATA FARMEC S.A.

solicitând instanței să respingă apărările formulate de aceasta pentru următoarele

MOTIVE:

I. CU PRIVIRE LA ABSENȚA CVORUMULUI LEGAL PENTRU ADOPTAREA HOTĂRÂRII AGEA

Prin scrisoarea emisă la data de 20.09.2017, instanța a dispus Registrului Miorița S.A. să depună la dosarul cauzei registrul acționarilor pârâtei Farmec SA, "care să conțină informațiile prevăzute de art. 177 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, la data de referință 19.10.2016..."

Potrivit prevederilor art. art. 177 alin. (1) din Legea nr. 31/199:

“(1) În afară de evidențele prevăzute de lege, societățile pe acțiuni trebuie să țină:

a) un registru al acționarilor care să arate, după caz, numele și prenumele, codul numeric personal, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor cu acțiuni nominative, precum și vărsămintele făcute în contul acțiunilor...”

Nici pârâta și nici Registrul Miorîta SA nu au depus la dosar un registru al acționarilor ținut în condițiile legii, care să reflecte vărsămintele făcute în contul acțiunilor (cu indicarea valorii, datei plății și a actului doveditor). Această absență a vărsămintelor din registrul prezentat instanței nu este întâmplătoare; în condițiile privatizării cu japca a societății Farmec SA, prin devalizarea patrimoniului acesteia și utilizarea fondurilor sale pentru plata acțiunilor însușite apoi de persoanele care, *illo tempore*, exercitau conducerea executivă a societății (beneficiarii de azi ai majorării ilegale de capital), este evident că asemenea mențiuni nu ar fi avut nicio acoperire.

Cu titlu exemplificativ, menționez câteva situații, ale unor acționari care figurează în tabelul de prezență pentru AGEA din 19.10.2016 și ale căror voturi sunt nelegitime pentru că nu au efectuat vărsăminte în contul acțiunilor folosite la vot, acestea fiind achitate de Farmec SA sau de subsidiare ale acesteia - Mecanica Farmec, Farmec Plast sau de Cantina Farmec, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 101 și 273 lit. b) LS. Astfel, în 19.10.2016 au fost folosite la vot:

(1) 81.246 acțiuni ramase la dispoziția PAS Farmec și care ulterior au ajuns la alte persoane sau acționari au fost achitate de către Farmec

(2) O parte din acțiunile care, la data privatizării, au fost achitate de societatea Farmec, cu ordine de plată (de ex: OP nr. 5149/23.11.1999, OP 5177/24.11.1969, OP 5162/23.11.1999)

(3) Acțiunile achitate de societatea Cantina Farmec (de ex: OP 152/14.11.1997, OP 112/15.09.1997, OP 3/17.09.1997) dar și de Mecanica Farmec si Farmec Plast.

(4) Acțiunile deținute de 167 de persoane care au cumpărat acțiuni prin încălcarea art. 8 din Statutul societății pârâte (care prevede că cesiunile de acțiuni se fac numai între acționari - peste 500.000 de acțiuni). Aceste persoane nu au fost acționari la data privatizării societatea (figurează cu sold 0 - zero - în registrul acționarilor ca sold inițial) și nu aveau dreptul să cumpere acțiuni conform art. 8 din Statut.

În aceste condiții, nu există nicio dovada la dosar că cvorumul cu care s-a aprobat HOTĂRAREA AGEA este cel consemnat în acest înscris, având în vedere că numai acțiunile subscrise și platite au drept de vot în adunarea generală (art. 101 alin. 1 LS) în timp ce exercițiul dreptului de vot este suspendat pentru acționarii care nu sunt la curent cu vărsămintele ajunse la scadență (art. 101 alin. 3 LS).

Intrunirea și dovedirea cvorumului legal fiind o condiție de validitatea a hotărârii adunării generale, vă rog să constatați că în absența unor dovezi care să ateste, dincolo de orice îndoială, că s-a realizat cvorumul legal, hotărârea este lovită de nulitate absolută.

II. CU PRIVIRE LA APĂRĂRILE PARATEI:

1. Cu titlu prealabil menționez că pârâta, prin concluziile scrise, deși am formulat mai multe motive de nulitate ale HOTĂRĂRII AGEA atacate, înțelege să își limiteze apărările doar la excepțiile formulate de ea, respectiv la (a) prescrierea dreptului de a invoca nulitatea (evocând aici și problema caducității) prevederilor art. 8 alin. (6) din actul constitutiv al Farmec S.A. și (b) la excepția puterii de lucru judecat.

Pârâta, în mod tendențios, ignoră total o mare parte din motivele de nulitate ale HOTĂRĂRII AGEA, pe care le-am formulat prin acțiunea introductivă, încercând să inculce instanței ideea (sau să transmită mesajul subliminal) că

aceasta trebuie să restrângă judecata doar la examinarea excepțiilor invocate de ea (care privesc un singur motiv de nulitate invocat de subsemnatul), ignorând fondul cauzei și, implicit, motivele de nulitate fundamentate pe încălcarea dreptului de preferință al acționarilor, prin HOTĂRÂREA AGEA SI procedura de Subscriere aprobată.

2. Cu perfectă rea credință cu care și-a condus apărarea în acest dosar, pârâta, deși instanța a fixat ca termen de depunere a concluziilor scrise data de 14 iunie 2018, a depus aceste concluzii doar în data de 18 iunie 2018, îngăduindu-și astfel un copios răgaz pentru a studia concluziile reclamantului și a pregăti propriile concluzii.

În plus, pârâta lansează, cu nonșalanță, o serie de afirmații care sfidează adevărul evident, care denaturează situațiile juridice prezentate sau care interpretează distorsionat, în mod înșelător, realități evidente sau texte legale cât se poate de clare.

3. Astfel, pârâta ignoră cu obstinație că subsemnatul am invocat ineficiența dispozițiilor art. 8 alin. (6) din actul constitutiv al Farmec SA atât din perspectiva nulității acestor prevederi cât și din aceea a ineficacității (caducității acestora).

Faptul că la data adoptării acestor prevederi Legea societăților nu prevedea expres sancțiunea nulității actelor juridice prin care se încalcă dreptul de preferință al acționarilor nu înseamnă că aceasta sancțiune nu este aplicabilă, fiind o nulitate virtuală, derivată, sub imperiul vechiului cod civil, din încălcarea unor prevederi imperative ale legii. Așa cum am arătat, fie că este absolută, fie că este relativă această nulitate poate fi opusă oricând se invocă forța juridică a acestor prevederi, astfel cum este cazul aprobării prin HOTĂRÂREA AGEA a Procedurii de Subscriere.

În ceea ce privește sancțiunea caducității acestor prevederi, apărările pârâtei sunt halucinante: distorsionând prevederile legii, pârâta citează doctrină în sprijinul unei teze prin care confundă forma actului (încheierea acestuia într-o

anumită formă fiind supusă legii in vigoare la data adoptării lui) cu efectele actului; acestea din urmă se produc o perioadă îndelungată și, mai ales, sub imperiul unor reglementări diferite. De aceea, chiar dacă aceste efecte ar fi fost licite la data adoptării actului, ele sunt supuse, potrivit art. 6 alin. (6) C. civ., dispozițiilor legii noi, întrucât îngrădesc capacitatea persoanei. În speță, producerea acestor efecte ale actului constitutiv este în prezent interzisă, întrucât ridicarea sau limitarea dreptului de preferință al acționarilor se pot dispune numai prin hotărâre AGEA, în condițiile imperative reglementate de art. 217 LS.

4. Mai susține pârâta că instanța nu ar trebui să ia în considerare:

(a) că, potrivit HOTĂRÂRII AGEA, adunarea generală delegă expres competențe consiliului de administrație "în conformitate cu prevederile art. 114 alin. (1) din Legea nr. 31/1990" și

(b) că, potrivit HOTĂRÂRII AGEA, aceste competențe, tot expres, se referă la "aprobarea majorării capitalului social în urma subscrierii" precum și

(c) că prin DECIZIA atacată, Consiliul de administrație "în baza competențelor delegate prin Hotărârea Adunării Generale a Acționarilor din 19.10.2016, Consiliul de Administrație al Farmec - S.A. decide:

1. Majorarea capitalului social al societății Farmec - S.A."

urmând, în schimb, să dea valoare elucubrațiilor pârâtei potrivit căror voința clar și neîndoielnic exprimată nu are valoare juridică, acesteia fiindu-i substituite raționamente și interpretări generice și inconsistente, forțând clar textul foarte explicit al pct. 4 din HOTĂRÂREA AGEA.

4. Pentru a susține această teză înșelătoare, pârâta lansează o serie de afirmații false (mincinoase), pe care le redăm și le combatem, în continuare:

(a) Astfel, pârâta afirmă:

"În primul rând atragem atenția (sic!) asupra faptului că atribuțiile delegate sunt atribuții care, în virtutea legii, aparțin Consiliului de administrație..., chiar și în lipsa trimiterii la art. 114 alin. (1) din Legea nr. 31/1990"

Nu explică, însă, pârâta unde in cuprinsul legii (cu excepția art. 114 LS), este împuternicit consiliul de administrație să aprobe majorarea capitalului societății, astfel cum rezultă, expres din punctul 4 al Hotărârii AGEA:

4. Aprobarea împuternicirii Consiliului de Administrație al Societății, în conformitate cu prevederile art. 114 alineat (1) din Legea nr. 31/1990, republicată și modificată, pentru îndeplinirea oricăror și a tuturor formalităților necesare pentru [...] derularea (inclusiv constatarea și validarea subscrierilor efectuate în cadrul exercitării dreptului de preferință, anularea acțiunilor rămase nesubscrise), închiderea (aprobarea majorării capitalului social în urma subscrierii și plății prețului noilor acțiuni prin constatarea numărului total de noi acțiuni emise și nivelul actual al majorării de capital social, pe baza subscrierii efective de acțiuni), înregistrarea și operarea majorării capitalului social, modificarea corespunzătoare a actului constitutiv al Societății, consecință a majorării de capital social [...]"

(b) Mai afirmă pârâta, în mod vădit mincinos, că:

"NICĂIERI nu se face vorbire în cuprinsul hotărârii despre delegarea atribuției de majorarea capitalului social"

Simpla lecturare a punctului 4 din HOTĂRÂREA AGEA, redat mai sus, arată că pârâta sau nu cunoaște conținutul hotărârii sau este determinată, chiar și cu prețul susținerii unor afirmații al căror caracter mincinos sare în ochi, să nege orice evidență juridică.

5. In fine, în concluziile scrise depuse, motivele de nulitate fundamentate pe încălcarea dreptului de preferință al acționarilor sunt complet ignorate de pârâta.

Dacă, așa cum spunea Baudelaire, cea mai mare artă a diavolului este să ne convingă că nu există, tot astfel pârâta încearcă să convingă instanța că limitarea numărului de acțiuni deținute de un acționar nu constituie o încălcare a dreptului de preferință.

Că tocmai acesta este scopul unei asemenea prevederi, o arată exact situația din speță: prin activarea unei asemenea limitări, un acționar este împiedicat să

SCHIAU, PRESCURE, TEODORESCU, CRIȘAN

subscrie emisiunea unor noi acțiuni, atunci când se majorează capitalul societății. Pe scurt, revenind la Baudelaire, pârâta a încercat să schimbe numele diavolului, pentru a ne convinge că acesta nu există. Ba chiar mai mult, a și decis să nu vorbească despre acesta, sperând că astfel instanța va trece peste acest motiv de nulitate.

În concluzie, indiferent că la data adoptării lor aceste prevederi ar fi fost sau nu valide, în prezent ele nu pot produce niciun efect, întrucât încalcă interdicții exprese ale Legii nr. 31/1990.

PENTRU TOATE ACESTE MOTIVE VA ROG SA ADMITEȚI ACȚIUNEA CE FACE OBIECTUL ACESTUI DOSAR, ASTFEL CUM A FOST COMPLETATA.

**Reclamant OLANEANU Nicolae Cristinel
prin avocat**

Prof. univ. Dr. Ioan Schiau

